

Tatjana Kostanjević rođena je 5. listopada 1963. u Rijeci. Korijeni po majci su joj iz Pavlovaca. Diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u kiparskoj klasi profesora Stipe Sikirice. Na Filozofskom fakultetu u Rijeci 1991. godine završila je dopunsko pedagoško – psihološko obrazovanje. Kao stručni voditelj osniva vlastitu Likovnu radionicu za djecu i mladež u Opatiji, koja je u dvadesetak godina svog postojanja otkrila niz mladih likovnih talenata. Član je HDLU-a Rijeka i HZSU-a Opatije, gdje je živjela sve do 2011. godine kada ju je zamijenila Požegom. Grad Požega dodijelio joj je 2010. godine Godišnju nagradu Za doprinos kulturnoj afirmaciji grada.

IZLOŽENA DJELA NA IZLOŽBI

TATJANA KOSTANJEVIĆ

TERPSIHORE I-IO

Opatija, Požega, 2010. – 2011.

visina oko 70cm

bronca, sadra

Javna skulptura

1996. Spomen ploča Ođonu von Horvathu, bronca, granit, 120x80cm, Ulica J. Polić Kamova, Rijeka

1997. Spomen ploča J.R. von Lorenzu, bronca, granit, 110x75cm, Prirodoslovni muzej, Rijeka

1998. reljef Grb grada Opatije, bronca, tondo 75cm – 4 odljeva (prvi odljev postavljen je u Gradsku vijećnicu Opatija, drugi odljev postavljen je 2006.g. na Obalno šetalište Opatija – Lovran)

2001. Seidlova arhitektura, reljef, umjetni lijevani kamen, 35x50cm, AUVVA; Allgemeine Unfall – Versicherungsanstalt, Wien, Austrija, za Thalassoterapiju u Opatiji

2001. Nagrade za umjetnička dostignuća Dr. uro Rošić, Zlata Nikolić, Raniero Brumini, 3 reljefa, umjetni kamen, 22x52cm, 19x48cm, 16x46cm, HNK Ivana pl. Zajca Rijeka,

2002. Skulptura Za Isadoru Duncan, bronca, 170x90x110cm, Park Angiolina, Opatija

2003. Portret A.P. Čehov, bronca, nehrđajući čelik, visina 170cm, Park Angiolina, Opatija

2003. Medalje sv. Jakov, kovano srebro, tondo 40mm

2004. Sv. Jelena Križarica, bronca, visina 140cm, pročelje crkve sv. Jelene, Kastav

2004. Portret u reljefu Gustav Mahler, bronca, tondo 70cm, Villa Jeannette, Opatija

2004. Spomenik braniteljima Domovinskog rata, bronca, mramor, 170x155x110cm, groblje Matulji

2004. Skulptura u drvu, visina 120cm, Castel San Pietro Terme, Italija

2005. Plesačica, bronca, 170x90x110cm, Tiskara Kratis, Zagreb – Sv. Nedjelja

2005. Reljef X zvončarska smotra, bronca, 30x45cm, Općina Matulji

2005. Portret u u reljefu Dr Čedomir Plavšić, bronca, tondo 75cm, Thalassoterapia, Opatija

2005. Sv. Jeronim – spomenik braniteljima Domovinskog rata, bronca, granit, visina 180cm, Trg slobode, Lovran

2006. Portret Matko Peić, bronca, granit, visina 190cm, Trg Matka Peića, Požega

2006. Portret Ivo Robić, bronca, visina 45cm, hotel Kvarner, Opatija

2006. Ples s maskama, bronca, 210x180x110cm, Novi Vinodolski

2006. Portret u reljefu Heinrich von Littrow, bronca, 60x80cm, Obalno šetalište Volosko – Opatija

2007. Portret Ivo Robić, bronca (drugi odljev), visina 45 cm, Muzej grada Zagreba

2007. Violinisti Janu Kubeliku, bronca, visina 170 cm, Park Angiolina, Opatija

2007. Portret u reljefu Andrija Mohorovičić, bronca, 60 x 80 cm, Osnovna škola dr. Andrije Mohorovičića, Matulji

2008. Spomenik poginulim braniteljima Domovinskog rata, bronca, granit, 230 x 220 x 180 cm, Kraljevica

2009. Sara – Babin Vir, bronca, visina 410 cm, Babin vir, Požega

2009. Portret u reljefu Drago Gervais, bronca, 60 x 80 cm, Osnovna škola Drage Gervaisa, Brešca

2010. Portret u reljefu Zdenka Marković, sadra, 70 x 90 cm, Grad Požega

2011. Portret u reljefu Peter Infeld, bronca, 50 x 70 cm, Dobrinj

Monografija

2005. Tatjana Kostanjević, izdavač Grad Opatija Nagrada

2010. Godišnja nagrada Grada Požege

Impressum: Izdavač Gradski muzej Požega Za izdavača Mirjana Šperanda, prof., ravnateljica, Autorica izložbe Lidija Ivančević Španiček, prof., Lektura kataloga Kristina Lešić, prof., Oblikovanje i priprema kataloga Boris Knez Fotografije: Duško Mirković Naklada 200 primjeraka Tisak Foto studio Datis, Požega 2012.

Tatjana Kostanjević TERPSIHORE

GRAD POŽEGA

GRADSKI MUZEJ POŽEGA

VELIKA IZLOŽBENA DVORANA

od 14. do 22. veljače 2012.

Hladnog zimskog dana (nalik današnjem) godine 2006., ušetala se u kulturni život Požege kao autorica biste Požežanina, svjetskog putnika Matka Peića. Točnije, vratila se korijenima, vratila se podneblju u kojem je davno živjela njezina obitelj. Malo po malo sve se više zanimala za Požegu, njezinu povijest, umjetnost, njezine žitelje, najčešće čitajući objavljene tekstove na web stranici Grada. Pratila je kulturna i ostala društvena zbivanja i nastojala biti njihov dio. Uspijevala je osluhnuti ideje i u neke utkati dio sebe. 2008. godina vrijeme je nastajanja skulpture Sara Babin vir otkrivene na Majčin dan 2009. godine u naselju Babin vir. Legenda je poslužila kao predložak, a vješte ruke kiparice stvorile su umjetničko djelo na ponos sadašnjim i budućim generacijama stanovnika Požege. Pratili smo Sarino nastajanje od prvih skica, posjetili smo atelje u Opatiji gdje je izrađen model u glini, također i ljevaonicu umjetnina Ujević prije i nakon lijevanja, budno nadgledali montažu na pripremljenom postolju. I danas pazimo na Sarinu vitku figuru i sjećamo se prošlosti.

Kiparica je išla i korak dalje... Kako su nastajale knjige o znamenitim Požežanima, tako su nastajali i reljefi s njihovim profilima - Zdenka Marković, Ivan Mesner. Reljefi čekaju svoje javno objavljivanje.

Ako ste šetajući Požegom primijetili promjene na raspelu u Ulici Mirolava Kraljevića i pomislili što se dogodilo, znajte da je i njega svojim trudom dotakla naša draga sugrađanka.

Naime, prošloga ljeta svoj dom u Opatiji zamijenila je novim u požeškom, vučjačkom klancu. Uredila je prekrasan atelje i otvorila školu za sve ljubitelje kreativnog slikarskog i kiparskog izražavanja.

U našem gradu stvorila je mjesto koje će umjetnosti dati novu dimenziju. Zahvaljujemo joj na tome i želimo joj i ovom prilikom izreći – dobrodošla u Požegu.

Dame i gospodo, pozdravimo Tatjanu Kostanjević!

Gradonačelnik

Zdravko Ronko

Već na počecima kiparskog rada pred umjetnicima često stoje, kao inspiracija ili uzor, modeli antičke umjetnosti. Kako umjetnici uglavnom nisu vezani samo uz vanjsku formu svojih modela, oni se prešutno upuštaju i u razmatranje ideja i mitova toga vremena. Iako se većina umjetnika otisne od zahtjeva ove vrste umjetnosti, većini je antika ostala matična točka oko koje se gibaju. Slučajno ili ne, ono s čime se prvo možemo susresti u učionici - ateljeu Tatjane Kostanjević odljevi su antičkih skulptura, nakon čega u njenom kiparskom ateljeu upoznajemo umjetnička promišljanja i rad same kiparice. Riječ je o skulpturama Terpsihore, boginje i zaštitnice plesa i glazbe, muze iz grčke mitologije koja nadahnjuje umjetnike (Terpsihora je jedna od devet muza, kćerka Zeusa i Mnemozine. S riječnim bogom Ahelujem ona je majka Sirena). Ova zaštitnica plesa povezuje kiparičin skulptorski rad, tj. temu ljudskog tijela u pokretu s njom samom, izučenom balerinom kao poznavateljicom baleta. Kiparica stvara slobodnu igru u krugu u kojemu je ona sama, kao stvarateljica glazba tijela, tjelesne note i zamisao kojom je zanesena.

U likovnoj igri nadahnujemo unutrašnjom glazbom ona izražava svojevrsnu umjetničku hirovitost, ali i likovnu dosjetljivost koja graniči s jedne strane s umjetničkom erotikom, a s druge u osnovi podsjeća na sasvim pojednostavljene crteže prapovijesnih prikaza ritualnih obreda lovaca i sakupljača (to su španjolski i ilirski prapovijesni pećinski crteži iz paleolitika, kamenog doba, od 32.000 do 11.000.g.pr.Kr.). Ne samo igrom oblikovanja skulpture, nego i igrom riječi možemo razmišljati o plesu čiji smisao nosi i umijeće igre koja dopire do svijesti onoga koji se njome zanosi. Dakle, kiparica se posredstvom skulpture nama poigrava. S jedne strane ona oblikovanjem skulpture promatrača vodi na granicu erotskog svijeta, a s druge prisjeća ga prapovijesnih simboličkih crteža ritualnog plesa lovaca i sakupljača. One su i poput savitljivih grana drveta koje nas vode u začarani svijet slavonskih riječnih gustiša, a mi ih u prvi tren ne svaćamo ozbiljno, sve dok odjednom ponoseni nekom svojom unutrašnjom glazbom bivamo povedeni u maštu. Kiparica se na svoj način otkriva kao skriveni psiholog koji kao da nam pokazuje Roršahove mrlje u skulpturi. Promatrač u njenim skulpturama vidi ono što želi vidjeti, ovisno što ga ponese, odnosno koji put istraživanja izabere.

Izložba „Terpsihore“ akademske kiparice Tatjane Kostanjević ukazuje time na složenost stvaralaštva koje se razvija idejom, znanjem i umijećem. Ona je stopila svoje maštovito iskustvo kiparice i balerine, poznavateljice glazbe u ljudskom tijelu, oslonivši se na djela likovne umjetnosti dajući nam prigodu da razmišljamo o granici između umjetnosti, umjetnika i nadahnuća te o njihovoj međusobnoj vezi u likovnoj igri.

Kako bi skulpturama dala osobnost Tatjana Kostanjević u njih je unijela svoju imaginaciju koju prepoznajemo kao ekspresiju pri tome isključujući deskripciju. Ona i sama u svojim djelima razmišlja o umjetnosti i njezinom smislu, njezinoj mogućoj funkcionalnosti koja bi pokrenula ljude, ne samo na misao, nego i na život. Skulpture u kiparičinom ateljeu – domu osobno su razmišljanje, ali s pretenzijom

da postanu skice za veća djela kako bi kiparica podijelila svoje misli s drugima jer riječ je o likovnom razgovoru koji može tražiti sugovornika i izvan ateljea. Kao jedna od malobrojnih umjetnica čija je tema nadahnuta plesom i igrom, ona si je dala slobodu stvaranja. Vrijednost ovih djela u tome je što ona izražavaju slobodu umjetničkog stvaranja u igri osobne mašte i stoga su nastala, ne toliko da bi se svidjela, koliko da bi se razumjela.

Kao jedna od malobrojnih žena kiparica, Tatjana Kostanjević već se na samom početku, kako to već je kod nas u kiparskoj tradiciji, morala mnogo više dokazivati svojim radom da bi zbrisala granice između sebe kao kiparice i svojih kolega kipara. Danas je iza nje mnoštvo djela koja ni najmanje ne govore o njezinoj podređenosti. Naprotiv, Tatjana tom odnosu daje drugu dimenziju stavljajući naglasak na skulpturu i one koji je razgledavaju. Njezine skulpture imaju unutrašnju snagu i tako su bliske svima iako je ona ta koja sebe stavlja u drugi plan, a u prvi one koji njezina djela razgledavaju noseći se idejom da pravo na kulturu imaju svi. Iako njezine skulpture nastaju ponajprije u zatvorenom prostoru ateljea, one stapajući se s okolinom postaju prijatelji prolaznika, što je prepoznatljivo i u Požegi, gradu - muzeju, koji obogaćen mnogim umjetničkim djelima, a danas i skulpturama Matka Peića i Sarom Babin vir akademske kiparice Tatjane Kostanjević živi na suvremeni način duhom prošlog vremena.

Lidija Ivančević Španiček

Samostalne izložbe

- 1986. Romanička kuća, Poreč
- 1988. Romanička kuća, Poreč
- 1989. Kula, Kastav
- 1993. Galerija narodnog sveučilišta, Poreč
- Galerija Vincent, Kastav
- 1994. Galerija Vincent, Kastav
- Galerija Laurus, Lovran
- Villa Frappart, Lovran
- 1995. Inkea, Zagreb
- 1996. HNK Ivana pl. Zajca, Rijeka
- Dom hrvatske vojske, Dugo Selo
- Umjetnički paviljon Juraj Šporer, Opatija
- Galerija Luža, Dubrovnik
- Meduza, Zagreb
- 1999. Umjetnički paviljon Juraj Šporer, Opatija
- 2000. Galerija Countour, Rijeka
- Villa Frappart, Lovran
- 2001. Zavičajni muzej, Buzet
- Galerija Juraj Klović, Rijeka
- Galerija Kortil, Rijeka
- 2002. Villa Angiolina, Opatija
- Galerija Ulrich, Zagreb
- Ulična galerija Likuma, Zagreb
- Galerija Decumanus, Krk
- 2003. Filodrammatica, Rijeka
- Ulična galerija Likuma, Zagreb

- 2004. Mali salon, Rijeka
- 2006. Galerija Toš, Punat
- Gradska galerija, Labin

